

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania Lidl Stiftung & Co. KG uvádza tri odvolacie dôvody proti napadnutému rozsudku:

1. Porušenie článku 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009⁽¹⁾ a pravidla 22 ods. 3 a 4 nariadenia č. 2868/95⁽²⁾ v spojení s článkom 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd nesprávne posúdil požiadavky na preukázanie skutočného používania namietanej ochrannej známky v zmysle týchto ustanovení.
2. Porušenie článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd nesprávne posúdil požiadavky na posúdenie používania namietanej ochrannej známky v inej podobe, ako je zapísaná, ako riadneho používania v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.
3. Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd nesprávne posúdil požiadavky na posúdenie pravdepodobnosti zámény.

Hlavné argumenty možno zhrnúť nasledovne:

Pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod, Všeobecný súd vec nesprávne právne posúdil, keď rozhodol, že odvolací senát správne posúdil tri fotografie bez uvedeného dátumu spolu s niekoľkými faktúrami ako riadne a objektívne dôkazy, ktorými možno preukázať riadne používanie namietanej ochrannej známky, najmä pokiaľ ide o spôsob používania.

Čo sa týka druhého odvolacieho dôvodu, Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že článok 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 je ustanovením o výnimke, ktoré si z dôvodov právnej istoty a predvídateľnosti vyžaduje prísny a reštriktívny výklad pri posúdení všetkých prvkov ochrannej známky v jej zapísanej podobe. Všeobecný súd teda vec nesprávne právne posúdil, keď potvrdil konštatovanie odvolacieho senátu, že používaná podoba ochrannej známky predstavovala riadne používanie a nezmenila rozlišovaciu spôsobilosť namietanej ochrannej známky v jej zapísanej podobe, pretože odvolací senát nezohľadnil všetky prvky namietanej ochrannej známky.

Pokiaľ ide o tretí odvolací dôvod, Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, pretože v rámci svojho posúdenia záverov odvolacieho senátu týkajúcich sa podobnosti označení a pravdepodobnosti zámény, dostatočne nezohľadnil, po prvé, že v prejednávanej veci je stupeň pozornosti príslušnej skupiny verejnosti pomerne vysoký, po druhé, že priemerný spotrebiteľ obvykle vníma ochrannú známku ako celok a nezvykne analyzovať jej jednotlivé detaily a po tretie, iba v prípade, ak sú všetky ostatné prvky ochrannej známky zanedbateľné, možno vykonať posúdenie podobnosti označení len na základe dominantného prvku. Ak by Všeobecný súd riadne zohľadnil tieto skutočnosti, nebolo by možné konštatovať pravdepodobnosť zámény.

Keďže napadnutý rozsudok nie je v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 207/2009, Lidl Stiftung & Co. KG žiada o jeho zrušenie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mím. vyd. 17/001, s. 189).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Nacional (Španielsko) 2. júna 2014 –
Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)/Tyco Integrated
Security S.L. a Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios S.A.**

(Vec C-266/14)

(2014/C 282/25)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Nacional – Sala de lo Social

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

Žalované: Tyco Integrated Security S.L. a Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios S.A.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 2 smernice 2003/88/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že čas strávený pri presune pracovníka, ktorý nemá pridelené pevné pracovisko, ale musí sa každý deň presúvať z miesta svojho bydliska do zariadenia klienta podniku, ktoré je každý deň iné, a vrátiť sa do miesta svojho bydliska zo zariadenia iného klienta, ktoré je takisto iné (podľa trasy alebo zoznamu, ktorý mu v predchádzajúci deň určí podnik), a ktoré sa vždy nachádzajú vo viac alebo menej rozľahlejšej geografickej oblasti, na začiatku a na konci pracovnej doby za podmienok sporu vo veci samej špecifikovaných v odôvodnení tejto otázky predstavuje „pracovný čas“ podľa definície tohto pojmu v spomenutom článku smernice, alebo sa má naopak považovať za „čas odpočinku“?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 299, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

Odvolaie podané 30. mája 2014: Buzzi Unicem SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. marca 2014 vo veci T-297/11, Buzzi Unicem SpA/Európska komisia

(Vec C-267/14 P)

(2014/C 282/26)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Buzzi Unicem SpA (v zastúpení: C. Osti, A. Prastaro a A. Sodano, avvocati)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Zrušiť v plnom rozsahu alebo čiastočne napadnutý rozsudok a v dôsledku toho:

- v plnom rozsahu zrušiť napadnuté rozhodnutie z dôvodu neexistencie alebo nedostatku odôvodnenia a následného porušenia práva spoločnosti na obhajobu, ako aj zásady riadnej správy vecí verejných,
- v plnom rozsahu zrušiť napadnuté rozhodnutie z dôvodu prekročenia a zneužitia právomoci, čo viedlo k preneseniu dôkazného bremena,
- zrušiť v plnom rozsahu alebo čiastočne napadnuté rozhodnutie z dôvodu, že Komisia prekročila právomoci priznané článkom 18, z dôvodu porušenia zásad proporcionality a riadnej správy vecí verejných, a z dôvodu neexistencie predchádzajúceho kontradiktórneho konania v rozpore s Best Practices Komisie,
- zrušiť napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k povinnosti Buzzi Unicem nahradiť trovy prvostupňového konania,
- zaviazat Komisiu, aby znášala trovy tohto konania, ako aj konania vo veci T-297/11.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

A. Prvý odvolací dôvod – Nesprávne právne posúdenie, neexistencia alebo nedostatok odôvodnenia v súvislosti tvrdeniami o porušení práva na obhajobu a zásady riadnej správy vecí verejných

Vo svojom prvom odvolacom dôvode Buzzi Unicem namieta, že v napadnutom rozsudku došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu a je neodôvodnený alebo nedostatočne odôvodnený v časti, v ktorej sa dospelo k záveru, že všeobecný odkaz na údajné porušenia uvedený v rozhodnutí o začatí konania predstavuje dostatočné odôvodnenie žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 3, ktoré zahŕňa „minimálny stupeň objasnenia“ požadovaný týmto ustanovením, pokiaľ ide o predmet alebo rozsah žiadosti.